

Materiał porównawczy
do ustawy z dnia 20 lutego 2009 r.

o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych
oraz niektórych innych ustaw

(druk nr 473)

USTAWA z dnia 27 lipca 2001 r. – PRAWO O USTROJU SĄDÓW POWSZECHNYCH
(Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.)

Art. 77.

- § 1. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków sędziego lub czynności administracyjnych:
- 1) w innym sądzie,
  - 2) w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej,
  - 3) w Sądzie Najwyższym - na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego,
  - 4) w sądzie administracyjnym - na wniosek Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego
- na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.
- § 2. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, na wniosek Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa do pełnienia czynności w Biurze tej Rady.
- § 2a. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, do pełnienia czynności w Radzie Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w tej szkole.
- § 3. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego na jego wniosek do pełnienia obowiązków w międzynarodowej sędziowskiej organizacji pozarządowej.
- § 3a. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków lub pełnienia określonej funkcji poza granicami państwa w ramach działań podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską, zgodnie z kwalifikacjami sędziego, na czas określony, nie dłuższy niż cztery lata, z możliwością ponownego delegowania na kolejny okres, nieprzekraczający czterech lat.
- § 4. Sędzia delegowany na podstawie § 1 pkt 2, na czas nieokreślony, może być odwołany z delegowania, względnie z niego ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem. W

pozostałych przypadkach delegowania sędziego, odwołanie lub ustąpienie sędziego następuje bez zachowania okresu uprzedzenia.

- § 5. Sędzia delegowany do sądu wyższego, po sześciu miesiącach delegowania, na pozostały okres delegacji uzyskuje prawo do wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej, przewidzianego dla sędziego tego sądu.
- § 6. Jeżeli delegowanie sędziego następuje do innej miejscowości, niż miejscowość w której znajduje się miejsce służbowe sędziego, niebędącej miejscem jego stałego zamieszkania, sędziemu delegowanemu w okresie delegowania, jako pracownikowi w podróży służbowej, przysługują następujące należności, rekompensujące niedogodności wynikające z delegowania poza stałe miejsce pełnienia służby:
- 1) prawo do nieodpłatnego zakwaterowania, w warunkach odpowiadających godności urzędu albo zwrot kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w jednej z następujących form:
    - a) zwrotu kosztów faktycznie poniesionych - w wysokości określonej w fakturze,
[b) miesięcznego ryczału - w kwocie nie wyższej niż 150 % kwoty bazowej, będącej podstawą ustalania wynagrodzenia zasadniczego sędziego,]
    - <b) miesięcznego ryczału – w kwocie nie wyższej niż 78% podstawy ustalania wynagrodzenia zasadniczego sędziego, o której mowa w art. 91 § 1c,>**
  - 2) zwrot kosztów pierwszego przejazdu z miejsca stałego zamieszkania do miejsca delegowania, zwrot kosztów ostatniego przejazdu z miejsca delegowania do miejsca stałego zamieszkania oraz zwrot kosztów przejazdów odbywanych nie częściej niż raz w tygodniu do miejsca stałego zamieszkania i z powrotem - w wysokości nie większej niż równowartość ceny przejazdu środkami komunikacji kolejowej, z uwzględnieniem przysługującej sędziemu delegowanemu ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje,
  - 3) ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej, o którym mowa w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju,
  - 4) diety, o których mowa w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju,
  - 5) zwrot kosztów poniesionych z tytułu używania pojazdów, stanowiących własność pracownika, do celów służbowych, o którym mowa w przepisach w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy,
  - 6) zwrot kosztów codziennych dojazdów do miejscowości delegowania, o których mowa w § 6b.
- § 6a. Świadczenia i należności, o których mowa w § 6 pkt 1 i 2, nie przysługują w wypadkach, gdy odległość od miejscowości w której sędzia delegowany ma miejsce stałego zamieszkania do miejscowości delegowania nie przekracza 60 km, chyba że organ powołany do kierowania jednostką do której delegowanie następuje, na wniosek

- sędziego delegowanego uzna, że nie jest celowy codzienny dojazd sędziego delegowanego do miejscowości delegowania.
- § 6b. Sędzia delegowany, o którym mowa w § 6a, któremu nie przysługują świadczenia i należności, o których mowa w § 6 pkt 1 i 2, ma prawo do zwrotu kosztów codziennych dojazdów do miejscowości delegowania w wysokości nie wyższej niż równowartość przejazdu środkami komunikacji kolejowej lub innym środkiem komunikacji publicznej, z uwzględnieniem przysługującej sędziemu delegowanemu ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.
- § 7. W razie delegowania sędziego do sądu równorzędnego, sędziemu przysługuje dodatek funkcyjny wizytatora sądu okręgowego.
- § 7a. Jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości, delegowanie sędziego w przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 1, może nastąpić nawet bez jego zgody, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie sędziego bez jego zgody może być powtórzone nie wcześniej niż po upływie trzech lat.
- § 7b. Delegowanie sędziego w przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 2, może nastąpić nawet bez jego zgody, na okres nie dłuższy niż trzy miesiące w ciągu roku. Delegowanie sędziego bez jego zgody może być powtórzone nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.
- § 8. Prezes sądu okręgowego, po uzyskaniu zgody kolegium sądu okręgowego, może delegować sędziego sądu rejonowego albo sędziego sądu okręgowego do pełnienia obowiązków sędziego na obszarze właściwości tego samego sądu okręgowego, jednakże na czas nie dłuższy niż miesiąc w ciągu roku. Prezes sądu apelacyjnego, po uzyskaniu zgody kolegium sądu apelacyjnego, może delegować do sądu apelacyjnego sędziego sądu okręgowego z obszaru właściwości danego sądu apelacyjnego również na czas nie dłuższy niż miesiąc w ciągu roku.

Art. 91.

[§ 1. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego stanowi wielokrotność kwoty bazowej, której wysokość, ustaloną według zasad określonych w § 1a i § 1b, określa ustawa budżetowa. Wysokość wynagrodzenia sędziów sądów równorzędnych różnicuje staż pracy i pełnione funkcje. Wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej wynosi co najmniej 120 % wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej dla bezpośrednio niższego stanowiska sędziowskiego.]

<§ 1. Wysokość wynagrodzenia sędziów, zajmujących równorzędne stanowiska sędziowskie, różnicuje staż pracy lub pełnione funkcje.>

[§ 1a. W 2003 r. kwoty bazowe ustala się w następującej wysokości:

- 1) dla sędziów - w wysokości 1.355,71 zł,*
- 2) dla asesorów sądowych - w wysokości 1.667,70 zł.*

§ 1b. Kwoty bazowe, o których mowa w § 1a, począwszy od 2004 r., waloryzowane są corocznie średniorocznym wskaźnikiem wzrostu wynagrodzeń ustalonym na podstawie przepisów o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.]

<§ 1c. Podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego w danym roku stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale roku poprzedniego, ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia

17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.), z zastrzeżeniem § 1d.

§ 1d. Jeżeli przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w § 1c, jest niższe od przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za drugi kwartał roku poprzedzającego – przyjmuje się podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego w dotychczasowej wysokości.>

[§ 2. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego na danym stanowisku ustala się w stawce podstawowej, w stawce pierwszej awansowej, w stawce drugiej awansowej albo w stawce trzeciej awansowej. Pierwsza stawka awansowa stanowi 107 % stawki podstawowej, druga stawka awansowa - 115 % stawki podstawowej, a trzecia stawka awansowa - 120 % stawki podstawowej dla danego stanowiska sędziowskiego.]

<§ 2. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego określa się w stawkach, których wysokość ustala się z zastosowaniem mnożników podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego, o której mowa w § 1c. Stawki wynagrodzenia zasadniczego na poszczególnych stanowiskach sędziowskich oraz mnożniki, służące do ustalenia wysokości wynagrodzenia zasadniczego sędziów w poszczególnych stawkach, określa załącznik do ustawy.>

[§ 2a. Sędzia, obejmując stanowisko, otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej.

§ 3. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego podwyższa się do wysokości stawki pierwszej awansowej po pięciu latach pracy na danym stanowisku sędziowskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku sędziego lub prokuratora. Okres ten ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania sędziego w tym czasie, a także w okresie zajmowania stanowiska prokuratora, karą dyscyplinarną lub dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 40, względnie dwukrotnego zwrócenia uwagi w trybie określonym w art. 37 § 4.

§ 4. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego podwyższa się do wysokości stawki drugiej awansowej po dziesięciu latach pracy na danym stanowisku sędziowskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku sędziego lub prokuratora. Przepis § 3 zdanie drugie stosuje się.

§ 4a. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego podwyższa się do wysokości stawki trzeciej awansowej po piętnastu latach pracy na danym stanowisku sędziowskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku sędziego lub prokuratora. Przepis § 3 zdanie drugie stosuje się.

§ 5. Do czasu pracy na stanowisku sędziego dolicza się czas pozostawania przez sędziego poza zawodem sędziowskim, jeżeli spowodowane to było represjami za polityczną postawę sędziego, o ile powrót do zawodu nastąpił nie później niż do 31 grudnia 1990 r.]

[§ 6. W związku z pełnioną funkcją sędziemu przysługuje dodatek funkcyjny, stanowiący procent kwoty bazowej, o której mowa w § 1.]

<§ 6. W związku z pełnioną funkcją sędziemu przysługuje dodatek funkcyjny.>

§ 7. Wynagrodzenie sędziów różnicuje ponadto dodatek za długoletnią pracę, wynoszący, począwszy od szóstego roku pracy, 5% wynagrodzenia zasadniczego i wzrastający po każdym roku o 1%, aż do osiągnięcia 20% wynagrodzenia zasadniczego.

[§ 8. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określa, w drodze rozporządzenia, stawki podstawowe wynagrodzenia zasadniczego oraz stawki dodatku funkcyjnego sędziów.]

<§ 8. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, funkcje z tytułu których przysługują sędziom dodatki funkcyjne oraz sposób ustalania tych dodatków, biorąc pod uwagę rodzaj funkcji, wielkość jednostki organizacyjnej oraz zakres obowiązków.>

§ 9. Od wynagrodzenia sędziów nie odprowadza się składek na ubezpieczenie społeczne.

§ 10. W razie rozwiązania albo wygaśnięcia stosunku służbowego sędziego w sposób, o którym mowa w art. 68, od wynagrodzenia wypłaconego sędziemu w okresie służby, od którego nie odprowadzono składki na ubezpieczenie społeczne, przekazuje się składkę do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przewidzianą za ten okres w przepisach o ubezpieczeniu społecznym.

§ 11. Składka na ubezpieczenie społeczne, o której mowa w § 10, podlega waloryzacji:

1) za okres do 31 grudnia 1998 r. wskaźnikiem wzrostu płac wynikającym ze wzrostu prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia, określanego corocznie w ustawie budżetowej, które stanowiło podstawę do ustalania środków i limitów na wynagrodzenia sędziów,

2) za okres od 1 stycznia 1999 r. wskaźnikiem waloryzacji składek określonym na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 12. Przy obliczaniu kwoty należnych składek, waloryzowanych na podstawie § 11 pkt 2, stosuje się odpowiednio art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459 i Nr 72, poz. 748).

<Art. 91a.

§ 1. Sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie rejonowym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce pierwszej. Sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie okręgowym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce czwartej, a jeżeli na niższym stanowisku otrzymywał już wynagrodzenie w stawce czwartej albo piątej - przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, piątej albo szóstej. Sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie apelacyjnym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce siódmej, a jeżeli na niższym stanowisku otrzymywał już wynagrodzenie w stawce siódmej albo ósmej - przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, ósmej albo dziewiątej.

§ 2. Jeżeli przed objęciem stanowiska sędziowskiego sędzia zajmował inne, odpowiednio równorzędne, stanowisko sędziowskie lub prokuratorskie, na obejmowanym stanowisku przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce nie niższej od stawki, w której przysługiwało mu na stanowisku zajmowanym poprzednio.

§ 3. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego określa się w stawce bezpośrednio wyższej po upływie każdych kolejnych pięciu lat pracy na danym stanowisku sędziowskim.

- § 4. Do okresu pracy na stanowisku sędziego sądu rejonowego dolicza się okres powierzenia pełnienia czynności sędziowskich na stanowisku asesora sądowego.
- § 5. Sędziemu sądu okręgowego, któremu w chwili objęcia stanowiska przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce czwartej albo piątej, a także sędziemu sądu apelacyjnego, któremu w chwili objęcia stanowiska przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce siódmej albo ósmej, do okresu pracy niezbędnego do uzyskania wynagrodzenia zasadniczego w stawce bezpośrednio wyższej, zalicza się okres pracy na stanowisku bezpośrednio niższym, w którym sędziemu przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, trzeciej albo czwartej, szóstej albo siódmej.
- § 6. Okres pracy, o którym mowa w § 3, ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania sędziego w tym czasie karą dyscyplinarną, dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 40, lub dwukrotnego zwrócenia uwagi w trybie określonym w art. 37 § 4.>

Art. 100.

- § 1. Sędziemu, który został przeniesiony w stan spoczynku, w razie zmiany ustroju sądów lub zmiany granic okręgów sądowych, przysługuje do czasu osiągnięcia wieku 65 lat uposażenie w wysokości wynagrodzenia pobieranego na ostatnio zajmowanym stanowisku.
- § 2. Sędziemu przechodzącemu lub przeniesionemu w stan spoczynku z powodu wieku, choroby lub utraty sił przysługuje uposażenie w wysokości 75% wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat, pobieranych na ostatnio zajmowanym stanowisku.
- [§ 3. Uposażenie, o którym mowa w § 1 i 2, jest waloryzowane w terminach i w wysokości stosownie do zmian wynagrodzeń zasadniczych sędziów czynnych zawodowo.]
- <§ 3. **Uposażenie, o którym mowa w § 1 i 2, podwyższa się stosownie do zmian wysokości wynagrodzeń zasadniczych sędziów czynnych zawodowo.**>
- § 4. Sędziemu przechodzącemu w stan spoczynku przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w § 1. W takim przypadku sędzia w stanie spoczynku otrzymuje jednorazową odprawę z chwilą osiągnięcia wieku, o którym mowa w § 1.
- § 5. Z tytułu pracy na stanowisku sędziego nie przysługuje prawo do emerytury lub renty z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z zastrzeżeniem przypadków, o których mowa w art. 91 § 10.
- § 6. W razie zbiegu prawa do uposażenia w stanie spoczynku z prawem do emerytury lub renty z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wypłaca się wyłącznie uposażenie, z zastrzeżeniem § 7.
- § 6a. Jeżeli zbieg praw, o którym mowa w § 6, dotyczy sędziego przechodzącego lub przeniesionego w stan spoczynku zgodnie z § 2, który jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, środki zgromadzone na rachunku w tym funduszu otwarty fundusz emerytalny przekazuje za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na dochody budżetu państwa.
- § 7. Jeżeli zbieg praw, o którym mowa w § 6, dotyczy sędziego w stanie spoczynku, który do chwili przejścia w stan spoczynku był zatrudniony na podstawie powołania na stanowisko sędziowskie w niepełnym wymiarze czasu pracy stosownie do art. 62,

wypłaca się emeryturę oraz uposażenie, z tym jednak, że wypłatę uposażenia ogranicza się w taki sposób, aby suma emerytury i uposażenia nie przekraczała wysokości całego uposażenia sędziego w stanie spoczynku, jakie by otrzymywał, gdyby nie został powołany w połowie wymiaru czasu pracy.

- § 8. Wynagrodzenie z tytułu pracy na stanowisku sędziego oraz uposażenie przysługujące w stanie spoczynku jest osiągnięciem przychodu powodującym zawieszenie prawa do emerytury lub renty albo zmniejszenie tych świadczeń, w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Prezes właściwego sądu i sędzia uprawniony do świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych są obowiązani do powiadamiania organu rentowego o osiągnięciu wynagrodzenia albo uposażenia i jego wysokości, na zasadach i w terminach określonych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 136.⁽¹⁷¹⁾ (uchylony).

¹⁷¹⁾ Art. 136 uchylony przez art. 60 pkt 12 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz.U.09.26.157) z dniem 4 marca 2009 r.

Art. 136.

[§ 1. Wynagrodzenie zasadnicze asesora sądowego ustala się według zasad określonych w art. 91 § 1 zdanie pierwsze, w trybie określonym w art. 91 § 8.

§ 2. Do asesorów sądowych, którym powierzono pełnienie czynności sędziowskich, stosuje się przepisy dotyczące sędziów, z wyjątkiem art. 66, art. 68 § 2, art. 69-74, art. 77 § 1-5 i § 7, art. 91 § 1 i § 2-4 oraz § 9-11, art. 94a, art. 94b, art. 98 oraz art. 102.]

<§ 1. Wysokość wynagrodzenia zasadniczego asesora sądowego wynosi 80% wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu rejonowego w stawce pierwszej, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego.

§ 2. Do asesorów sądowych, którym powierzono pełnienie czynności sędziowskich, stosuje się przepisy dotyczące sędziów, z wyjątkiem art. 66, art. 68 § 2, art. 69-74, art. 77 § 1-5 i § 7, art. 91 § 1, § 1c-2 oraz § 9-11, art. 91a, art. 94a, art. 94b, art. 98 oraz art. 102.>

§ 3. Do asesorów sądowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 82a.

Art. 151b.

[§1. Wynagrodzenie zasadnicze referendarza sądowego wynosi 75 % wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego. Po siedmiu latach pracy na stanowisku referendarza sądowego wynagrodzenie zasadnicze podwyższa się do wysokości 75 % wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej awansowej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego, a po dalszych siedmiu latach pracy - do wysokości 75 % wynagrodzenia zasadniczego w drugiej stawce awansowej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego.

§ 2. Wynagrodzenie zasadnicze starszego referendarza sądowego wynosi 85 % wynagrodzenia zasadniczego w pierwszej stawce awansowej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego. Po siedmiu latach pracy na stanowisku starszego referendarza sądowego wynagrodzenie zasadnicze

podwyższa się do wysokości 85 % wynagrodzenia zasadniczego w drugiej stawce awansowej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego.]

- <§ 1. Wynagrodzenie zasadnicze referendarza sądowego wynosi 75% wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego. Po siedmiu latach pracy na stanowisku referendarza sądowego wynagrodzenie zasadnicze podwyższa się do wysokości 75% wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu rejonowego w stawce drugiej, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego, a po dalszych siedmiu latach pracy – do wysokości 75% wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu rejonowego w stawce trzeciej, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego.**
- § 2. Wynagrodzenie zasadnicze starszego referendarza sądowego wynosi 85% wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu rejonowego w stawce drugiej, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego. Po siedmiu latach pracy na stanowisku starszego referendarza sądowego wynagrodzenie zasadnicze podwyższa się do wysokości 85% wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu rejonowego w stawce trzeciej, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego.>**
- § 3. Do referendarzy stosuje się odpowiednio przepisy art. 45 § 1, art. 47, 82a, 87-89, 92, 93 oraz art. 97 § 1 i 2.
- § 4. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do referendarzy stosuje się odpowiednio przepisy o pracownikach sądów i prokuratury.

Art. 172.

- § 1. Pracodawca zatrudniający ławnika jest obowiązany zwolnić go od pracy na czas wykonywania czynności w sądzie.
- § 2. Za czas zwolnienia od pracy ławnik zachowuje prawo do świadczeń wynikających ze stosunku pracy, z wyjątkiem prawa do wynagrodzenia.
- § 3. Ławnik, za czas wykonywania czynności w sądzie, otrzymuje rekompensatę pieniężną.
- [§ 4. Wysokość rekompensaty dla ławników biorących udział w rozpoznawaniu spraw w sądach powszechnych, za jeden dzień pełnienia obowiązków ławnika, wynosi 3 % kwoty bazowej, stanowiącej podstawę ustalania wynagrodzenia zasadniczego asesora sądowego, z zastrzeżeniem § 5.]*
- <§ 4. Wysokość rekompensaty dla ławników biorących udział w rozpoznawaniu spraw w sądach powszechnych, za jeden dzień pełnienia obowiązków ławnika, wynosi 1,9% podstawy ustalania wynagrodzenia zasadniczego sędziego, o której mowa w art. 91 § 1c.>**
- [§ 5. W przypadku gdy ogłoszenie ustawy budżetowej nastąpi po dniu 1 stycznia roku, którego dotyczy ustawa budżetowa, podstawę obliczenia rekompensaty za okres od 1 stycznia do dnia ogłoszenia ustawy budżetowej stanowi kwota bazowa w wysokości obowiązującej w grudniu roku poprzedniego.]*
- § 6. Koszty wypłaty rekompensaty, o której mowa w § 3, ponosi Skarb Państwa.

Załącznik do ustawy z dnia 27 lipca 2001 r.

Stawki wynagrodzenia zasadniczego na poszczególnych stanowiskach sędziowskich oraz mnożniki, służące do ustalenia wysokości wynagrodzenia zasadniczego sędziów

Stanowisko	Stawka wynagrodzenia zasadniczego	Mnożnik
sędzia sądu rejonowego	pierwsza	2,05
	druga	2,17
	trzecia	2,28
	czwarta	2,36
	piąta	2,50
sędzia sądu okręgowego	czwarta	2,36
	piąta	2,50
	szósta	2,65
	siódma	2,75
	ósma	2,92
sędzia sądu apelacyjnego	siódma	2,75
	ósma	2,92
	dziewiąta	3,12
	dziesiąta	3,23

>

USTAWA z dnia 31 lipca 1981 r. O WYNAGRODZENIU OSÓB ZAJMUJĄCYCH KIEROWNICZE STANOWISKA PAŃSTWOWE (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z późn. zm.)

Art. 2.

Ustawa ustala zasady wynagradzania osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe:

- 1) Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Prezesa Rady Ministrów, wicemarszałka Sejmu, wicemarszałka Senatu, wiceprezesa Rady Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, [*Prezesa Trybunału Konstytucyjnego*], ministra, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Prezesa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, [*wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego*], wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli, Szefa Kancelarii Sejmu, Szefa Kancelarii Senatu,

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◇ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu, zastępcy Szefa Kancelarii Senatu, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Szefa Służby Cywilnej, Głównego Inspektora Pracy, zastępcy Głównego Inspektora Pracy, Kierownika Krajowego Biura Wyborczego,

- 3) Ministra Stanu, Szefa Kancelarii Prezydenta, zastępcy Szefa Kancelarii Prezydenta, zastępcy Prokuratora Generalnego, wiceprezesa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa,
- 4) Prezesa Polskiej Akademii Nauk, sekretarza stanu, członka Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, pierwszego zastępcy Prezesa Narodowego Banku Polskiego, podsekretarza stanu (wiceministra), wiceprezesa Narodowego Banku Polskiego, Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Zastępcy Rzecznika Praw Obywatelskich, Zastępcy Rzecznika Praw Dziecka, Zastępcy Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Rzecznika Ubezpieczonych, kierownika urzędu centralnego, wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk, wojewody, zastępcy kierownika urzędu centralnego, wicewojewody.

USTAWA z dnia 20 czerwca 1985 r. O PROKURATURZE (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 4 i Nr 26, poz. 157)

Art. 50.

1. Prokurator Generalny może delegować prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, a prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, do innej jednostki organizacyjnej prokuratury, Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, zgodnie z kwalifikacjami prokuratora. Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej może również delegować prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury do wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury. Delegowanie na okres dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku może nastąpić tylko za zgodą prokuratora.
  - 1a. W uzasadnionych wypadkach, z uwagi na potrzeby kadrowe powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, Prokurator Generalny może delegować prokuratora, bez jego zgody, na okres dwunastu miesięcy w ciągu roku do prokuratury mającej siedzibę w miejscowości, w której zamieszkuje delegowany, lub do prokuratury w miejscowości, w której znajduje się prokuratura będąca miejscem zatrudnienia delegowanego.
  - 1b. Do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury może być delegowany jedynie prokurator wyróżniający się wysokim poziomem wiedzy prawniczej oraz wykazujący znajomość problematyki w zakresie powierzanych mu obowiązków.
2. Delegowanie na okres do dwóch miesięcy w ciągu roku może zarządzić również prokurator apelacyjny i okręgowy.
- 2a. Prokurator Generalny może delegować prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, a prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków

- lub pełnienia określonej funkcji poza granicami państwa w ramach działań podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską, zgodnie z kwalifikacjami prokuratora, na czas określony, nie dłuższy niż cztery lata, z możliwością ponownego delegowania na kolejny okres, nieprzekraczający czterech lat.
- 2b. Do okresu delegowania, o którym mowa w ust. 1, 1a i 2, nie wlicza się okresu, w którym prokurator delegowany nie pełnił obowiązków służbowych z powodu choroby.
3. Prokurator delegowany na podstawie ust. 1 - na czas nieokreślony lub na podstawie ust. 2a - na okres dłuższy niż rok może być odwołany z delegacji względnie z niej ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem. Prokurator delegowany na podstawie ust. 2a - na okres nie dłuższy niż rok może ustąpić z delegacji za miesięcznym uprzedzeniem.
- 3a. Prokurator Generalny może delegować prokuratora, za jego zgodą, do wykonywania czynności w Radzie Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w tej szkole.
- 3b. Prokurator Generalny odwołuje prokuratora delegowanego na podstawie ust. 2a z delegacji przed wyznaczonym terminem w przypadku:
- 1) gdy stan jego zdrowia uniemożliwia dalsze pełnienie obowiązków lub funkcji;
  - 2) wniosku uprawnionego organu organizacji lub zespołu, o których mowa w ust. 2a;
  - 3) gdy dalsza delegacja staje się bezprzedmiotowa;
  - 4) zaistnienia innej, niż określone w pkt 1-3, ważnej przyczyny, jeżeli dalsza delegacja prokuratora nie gwarantuje należytego wykonywania przez niego powierzonych obowiązków lub funkcji.
4. Prokurator delegowany do innej jednostki organizacyjnej prokuratury, z wyjątkiem Prokuratury Krajowej, po sześciu miesiącach delegowania uzyskuje na pozostały okres delegacji prawo do wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej, przewidzianego dla prokuratora tej jednostki.
- 4a. Po trzech miesiącach delegowania do Biura do Spraw Przemoczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej do czynności prokuratorskich, na pozostały okres delegacji prokuratorowi prokuratury apelacyjnej przysługuje wynagrodzenie w stawce podstawowej takie jak prokuratorowi Prokuratury Krajowej, a prokuratorowi prokuratury okręgowej i rejonowej takie jak prokuratorowi prokuratury apelacyjnej, chyba że dotychczasowe wynagrodzenie jest wyższe od przysługującego w Prokuraturze Krajowej.
- 4b. W razie delegowania prokuratora, za jego zgodą, na czas nieokreślony do prokuratury równorzędnej, mającej siedzibę poza miejscem zamieszkania delegowanego oraz jego miejscem zatrudnienia, prokuratorowi przysługuje dodatek funkcyjny wizytatora prokuratury okręgowej.
5. Jeżeli delegowanie następuje do innej miejscowości, niż miejscowość będąca siedzibą jednostki organizacyjnej prokuratury, w której prokurator pełni służbę, niebędącej miejscem jego stałego zamieszkania, prokuratorowi delegowanemu w okresie delegowania, jako pracownikowi w podróży służbowej, przysługują następujące należności, rekompensujące niedogodności wynikające z delegowania poza stałe miejsce pełnienia służby:

- 1) prawo do nieodpłatnego zakwaterowania, w warunkach odpowiadających godności urzędu albo zwrot kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w jednej z następujących form:
    - a) zwrotu kosztów faktycznie poniesionych - w wysokości określonej w fakturze,
    - [b) miesięcznego ryczałtu - w kwocie nie wyższej niż 150 % kwoty bazowej, będącej podstawą ustalania wynagrodzenia zasadniczego prokuratora;]*
    - <b) miesięcznego ryczałtu – w kwocie nie wyższej niż 78% podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego prokuratora, o której mowa w art. 61a;>**
  - 2) zwrot kosztów pierwszego przejazdu z miejsca stałego zamieszkania do miejsca delegowania, zwrot kosztów ostatniego przejazdu z miejsca delegowania do miejsca stałego zamieszkania oraz zwrot kosztów przejazdów odbywanych nie częściej niż raz w tygodniu do miejsca stałego zamieszkania i z powrotem - w wysokości nie większej niż równowartość ceny przejazdu środkami komunikacji kolejowej, z uwzględnieniem przysługującej prokuratorowi delegowanemu ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje;
  - 3) ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej, o którym mowa w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju;
  - 4) diety, o których mowa w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju;
  - 5) zwrot kosztów poniesionych z tytułu używania pojazdów, stanowiących własność pracownika, do celów służbowych, o którym mowa w przepisach w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy;
  - 6) zwrot kosztów codziennych dojazdów do miejscowości delegowania, o których mowa w ust. 5b.
- 5a. Świadczenia i należności, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, nie przysługują w wypadkach, gdy odległość od miejscowości w której prokurator delegowany ma miejsce stałego zamieszkania do miejscowości delegowania nie przekracza 60 km, chyba że organ powołany do kierowania jednostką do której delegowanie następuje, na wniosek prokuratora delegowanego uzna, że nie jest celowy codzienny dojazd prokuratora delegowanego do miejscowości delegowania.
- 5b. Prokurator delegowany, o którym mowa w ust. 5a, któremu nie przysługują świadczenia i należności, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, ma prawo do zwrotu kosztów codziennych dojazdów do miejscowości delegowania w wysokości nie wyższej niż równowartość ceny przejazdu liniami Polskich Kolei Państwowych, lub innym środkiem komunikacji publicznej, z uwzględnieniem przysługującej prokuratorowi delegowanemu ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.
6. Prokuratorowi delegowanemu do Ministerstwa Sprawiedliwości mogą być powierzone obowiązki na stanowiskach urzędniczych, z wyłączeniem stanowiska dyrektora generalnego urzędu.

- 6a. Obowiązki, o których mowa w ust. 6, mogą być powierzone prokuratorowi delegowanemu do pełnienia czynności w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.
- 6b. Prokurator delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego mu na zajmowanym stanowisku prokuratorskim oraz dodatku za długoletnią pracę. W okresie delegowania prokurator otrzymuje dodatek funkcyjny określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 62 ust. 2, z tym że prokurator delegowany do Biura do Spraw Przeszeczności Zorganizowanej Prokuratury Krajowej dodatek ten otrzymuje tylko w razie powołania do pełnienia funkcji dyrektora biura i jego zastępcy oraz naczelnika wydziału i jego zastępcy.
7. Prokurator delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, a także do prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego na zajmowanym stanowisku prokuratorskim oraz dodatku za długoletnią pracę. W okresie delegowania prokurator otrzymuje dodatek funkcyjny określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 62 ust. 2.
8. W okresie delegowania, ze względu na charakter pracy i zakres wykonywanych zadań, prokuratorowi może być przyznany przez Ministra Sprawiedliwości dodatek specjalny w kwocie nieprzekraczającej 40 % łącznie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego. Dodatek przyznaje się na czas określony, a w indywidualnych wypadkach - także na czas nieokreślony. Dodatek specjalny nie przysługuje prokuratorowi prokuratury apelacyjnej delegowanemu do Biura do Spraw Przeszeczności Zorganizowanej Prokuratury Krajowej. Łączna kwota wynagrodzenia zasadniczego i dodatku specjalnego prokuratora prokuratury okręgowej i prokuratora prokuratury rejonowej delegowanego do Biura do Spraw Przeszeczności Zorganizowanej nie może przekraczać wynagrodzenia zasadniczego prokuratora prokuratury apelacyjnej delegowanego do tego Biura.
9. W szczególnie uzasadnionych wypadkach dodatek, o którym mowa w ust. 8, może przekraczać wysokość określoną w tymże ustępie.
10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki delegowania prokuratorów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz tryb i szczegółowe warunki realizacji prawa do nieodpłatnego zakwaterowania i zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w tym maksymalną wysokość zwrotu kosztów faktycznie poniesionych oraz wysokość miesięcznego ryczałtu, przy uwzględnieniu możliwości zróżnicowania jego wysokości w zależności od miejscowości delegowania, a także tryb, szczegółowe warunki i zakres innych świadczeń, mając na względzie zakres świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.

Art. 61.

(uchylony).

<Art. 61a.

1. Podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego prokuratora w danym roku stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale roku poprzedniego, ogłaszane

w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.), z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, jest niższe od przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za drugi kwartał roku poprzedzającego – przyjmuje się podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego prokuratora w dotychczasowej wysokości.>

Art. 62.

[1. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów równorzędnych powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury jest równe i stanowi, odpowiednio do rangi stanowiska prokuratora, wielokrotność kwoty bazowej, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa; wysokość wynagrodzenia prokuratorów równorzędnych jednostek organizacyjnych różnicuje staż pracy i pełnione funkcje. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów jest równe wynagrodzeniu zasadniczemu sędziów w takich samych jednostkach organizacyjnych sądów powszechnych. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów Prokuratury Krajowej jest równe wynagrodzeniu zasadniczemu sędziów Sądu Najwyższego.

1a. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury na danym stanowisku ustala się w stawce podstawowej, w stawce pierwszej awansowej, w stawce drugiej awansowej albo w stawce trzeciej awansowej. Pierwsza stawka awansowa stanowi 107 % stawki podstawowej, druga stawka awansowa - 115 % stawki podstawowej, a trzecia stawka awansowa - 120 % stawki podstawowej dla danego stanowiska prokuratorskiego.]

<1. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów, zajmujących równorzędne stanowiska prokuratorskie, jest równe; wysokość wynagrodzenia prokuratorów zajmujących równorzędne stanowiska prokuratorskie różnicuje staż pracy lub pełnione funkcje. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów jest równe wynagrodzeniu zasadniczemu sędziów w takich samych jednostkach organizacyjnych sądów powszechnych. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów Prokuratury Krajowej jest równe wynagrodzeniu zasadniczemu sędziów Sądu Najwyższego.

1a. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora określa się w stawkach, których wysokość ustala się z zastosowaniem mnożników podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego, o której mowa w art. 61a.>

[1b. Wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej wynosi co najmniej 120 % wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej dla bezpośrednio niższego stanowiska prokuratorskiego.]

<1ba. Prokuratorowi obejmującemu stanowisko w prokuraturze rejonowej przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce pierwszej. Prokuratorowi obejmującemu stanowisko w prokuraturze okręgowej przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce czwartej, a jeżeli na niższym stanowisku otrzymywał już wynagrodzenie w stawce czwartej albo piątej - przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, piątej albo szóstej. Prokuratorowi obejmującemu stanowisko w prokuraturze apelacyjnej przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce siódmej, a jeżeli na niższym stanowisku otrzymywał już wynagrodzenie w stawce siódmej

albo ósmej - przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, ósmej albo dziewiątej.>

[1c. Prokurator, obejmując stanowisko, otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora ulega podwyższeniu do stawki pierwszej awansowej po pięciu latach pracy na danym stanowisku prokuratorskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku prokuratora lub sędziego. Okres ten ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania prokuratora w tym czasie, a także w okresie zajmowania stanowiska sędziego, karą dyscyplinarną lub dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 8 ust. 7.

1d. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora ulega podwyższeniu do stawki drugiej awansowej po dziesięciu latach pracy na danym stanowisku prokuratorskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku prokuratora lub sędziego. Przepis ust. 1c zdanie trzecie stosuje się.

1da. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury ulega podwyższeniu do stawki trzeciej awansowej po piętnastu latach pracy na danym stanowisku prokuratorskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku prokuratora lub sędziego. Przepis ust. 1c zdanie trzecie stosuje się.

1e. Do czasu pracy na stanowisku prokuratora dolicza się czas pozostawiania przez prokuratora poza zawodem prokuratorskim, jeżeli spowodowane to było represjami za polityczną postawę prokuratora, o ile powrót do zawodu nastąpił nie później niż do 31 grudnia 1990 r.]

<1ea. Jeżeli przed objęciem stanowiska prokuratorskiego prokurator zajmował inne, odpowiednio równorzędne, stanowisko prokuratorskie lub sędziowskie, na obejmowanym stanowisku przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce nie niższej od stawki, w której przysługiwało mu na stanowisku zajmowanym poprzednio.

1eb. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora określa się w stawce bezpośrednio wyższej po upływie każdego kolejnych pięciu lat pracy na danym stanowisku prokuratorskim aż do osiągnięcia najwyższej stawki przysługującej na tym stanowisku.

1ec. Do okresu pracy na stanowisku prokuratora prokuratury rejonowej dolicza się okres powierzenia pełnienia czynności prokuratorskich na stanowisku asesora prokuratorskiego.

1ed. Prokuratorowi prokuratury okręgowej, któremu w chwili objęcia stanowiska przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce czwartej albo piątej, a także prokuratorowi prokuratury apelacyjnej, któremu w chwili objęcia stanowiska przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce siódmej albo ósmej, do okresu pracy niezbędnego do uzyskania wynagrodzenia zasadniczego w stawce bezpośrednio wyższej, zalicza się okres pracy na stanowisku bezpośrednio niższym, w którym prokuratorowi przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, trzeciej albo czwartej, szóstej albo siódmej.

1ee. Okres pracy, o którym mowa w ust. 1eb, ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania prokuratora w tym czasie karą dyscyplinarną lub dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 8 ust. 7.>

[1f. W związku z pełnioną funkcją prokuratorowi przysługuje dodatek funkcyjny, stanowiący procent kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1 zdanie pierwsze.]

<1f. W związku z pełnioną funkcją prokuratorowi przysługuje dodatek funkcyjny.>

- 1g. Prokuratorowi przysługuje dodatek za długoletnią pracę wynoszący, począwszy od szóstego roku pracy, 5 % aktualnie pobieranego przez prokuratora wynagrodzenia zasadniczego i wzrastający po każdym kolejnym roku pracy o 1 % tego wynagrodzenia, aż do osiągnięcia 20 % wynagrodzenia zasadniczego. Po 20 latach pracy dodatek wypłacany jest, bez względu na staż pracy powyżej tego okresu, w wysokości 20 % aktualnie pobieranego przez prokuratora wynagrodzenia zasadniczego.
- 1h. Od wynagrodzenia prokuratorów nie odprowadza się składek na ubezpieczenie społeczne.
- 1i. W razie wygaśnięcia stosunku służbowego prokuratora w sposób, o którym mowa w art. 16, od wypłaconego prokuratorowi w okresie służby wynagrodzenia, od którego nie odprowadzono składek na ubezpieczenie społeczne, przekazuje się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składkę przewidzianą za ten okres w przepisach o ubezpieczeniu społecznym.
- 1j. Składka na ubezpieczenie społeczne, o której mowa w ust. 1i, podlega waloryzacji:
- 1) za okres do 31 grudnia 1998 r. - wskaźnikiem wzrostu płac wynikającym ze wzrostu prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia, określanego corocznie w ustawie budżetowej, które stanowiło podstawę do ustalania środków i limitów na wynagrodzenia sędziów;
  - 2) za okres od 1 stycznia 1999 r. - wskaźnikiem waloryzacji składek określonym na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
- 1k. Przy obliczaniu kwoty należnych składek, waloryzowanych na podstawie ust. 1j pkt 2, stosuje się odpowiednio art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm).

[1l. Przepisów ust. 1a-1d nie stosuje się do prokuratorów Prokuratury Krajowej.]

<1l. Przepisów ust. 1a, 1ba oraz ust. 1ea-1ee nie stosuje się do prokuratorów Prokuratury Krajowej.>

[2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, stawki podstawowe wynagrodzenia zasadniczego prokuratorów oraz stawki dodatku funkcyjnego przysługującego prokuratorom, mając na względzie w szczególności zasady określone w ust. 1-1b i 1f.]

<2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) **stawki wynagrodzenia zasadniczego na poszczególnych stanowiskach prokuratorskich oraz mnożniki, służące do ustalenia wysokości wynagrodzenia zasadniczego prokuratorów w poszczególnych stawkach, mając na względzie zasady określone w art. 62 ust. 1,**
  - 2) **wysokość dodatków funkcyjnych przysługujących prokuratorom, oraz sposób ich ustalania, biorąc pod uwagę rodzaj funkcji, wielkość jednostki organizacyjnej oraz zakres obowiązków.>**
3. Przepisy ust. 1-2 stosuje się do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, niebędących oficerami.

Art. 100.

[1. Do asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prokuratorów tych prokuratur, a do asesorów wojskowych - przepisy dotyczące prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, z wyłączeniem art. 50 ust. 2a, 3 i 4, art. 51a, art. 62 ust. 1-1d i ust. 1h-1k

oraz art. 62a ust. 1 - w zakresie art. 69-71, art. 73 i 74, art. 99-102 i art. 104 ustawy, o której mowa w art. 62a ust. 1 - oraz art. 62a ust. 2-5, a także art. 62b, 62c i 65a.]

- <1. Do asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prokuratorów tych prokuratur, a do asesorów wojskowych – przepisy dotyczące prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, z wyłączeniem art. 50 ust. 2a, 3 i 4, art. 51a, art. 62 ust. 1a–1ba oraz ust. 1ea-1ee i ust. 1h–1k oraz art. 62a ust. 1 – w zakresie art. 69–71, art. 73, 74, 99–102 i 104 ustawy, o której mowa w art. 62a ust. 1 – oraz art. 62a ust. 2–5, a także art. 62b, 62c i 65a.>
- <1a. Wysokość wynagrodzenia zasadniczego asesora prokuratorowskiego wynosi 80% wynagrodzenia zasadniczego prokuratora prokuratury rejonowej w stawce pierwszej, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego.>
2. Prokurator Generalny może, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, zwolnić asesora powszechniej jednostki organizacyjnej prokuratury ze służby. Przepis art. 16 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
  3. Naczelnny Prokurator Wojskowy zwalnia asesora wojskowej jednostki organizacyjnej ze służby w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, jeżeli nie został on powołany na stanowisko prokuratora w terminie sześciu miesięcy od dnia upływu okresu, na który powierzono asesorowi pełnienie czynności prokuratorowskich. W takim przypadku asesora przenosi się do dyspozycji Ministra Obrony Narodowej lub określonego przez niego organu.
  4. Do asesorów prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy art. 44a.

USTAWA z dnia 1 sierpnia 1997 r. O TRYBUNALE KONSTYTUCYJNYM (Dz. U. Nr 102, poz. 643, z późn. zm.)

[Art. 6.

1. Sędziowie Trybunału w sprawowaniu swojego urzędu są niezawisli i podlegają tylko Konstytucji.
2. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego Trybunału jest równe wynagrodzeniu zasadniczemu wicemarszałka Sejmu.
- 2a. Sędziowie Trybunału Konstytucyjnego przechodzą w stan spoczynku po ukończeniu swojej kadencji.
3. Sędzia Trybunału po zakończeniu kadencji ma prawo powrócić na poprzednio zajmowane stanowisko lub otrzymać stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu. Do sędziów, którzy skorzystają z tego prawa, nie ma zastosowania przepis ust. 2a.
4. W zakresie nie uregulowanym w ustawie do praw i obowiązków oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów Trybunału stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące praw i obowiązków oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów Sądu Najwyższego.]

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

<Art. 6.

1. Sędziowie Trybunału w sprawowaniu swojego urzędu są niezawisli i podlegają tylko Konstytucji.
2. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego Trybunału stanowi wielokrotność podstawy ustalenia tego wynagrodzenia, z zastosowaniem mnożnika 5,0.
3. Podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego Trybunału w danym roku stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale roku poprzedniego, ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.), z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Jeżeli przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 3, jest niższe od przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za drugi kwartał roku poprzedzającego – przyjmuje się podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego Trybunału w dotychczasowej wysokości.
5. Wynagrodzenie prezesa oraz wiceprezesa Trybunału odpowiada wynagrodzeniu zasadniczemu sędziego Trybunału powiększonemu o dodatek funkcyjny ustalany według podstawy, o której mowa w ust. 3, z zastosowaniem mnożnika, odpowiednio: 1,2 oraz 0,8.
6. Sędzia Trybunału po zakończeniu swojej kadencji przechodzi w stan spoczynku.
7. Sędzia Trybunału po zakończeniu swojej kadencji ma prawo powrócić na poprzednio zajmowane stanowisko lub otrzymać stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu. Do sędziego, który skorzysta z tego prawa, nie ma zastosowania przepis ust. 6.
8. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do praw i obowiązków oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów Trybunału stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące praw i obowiązków oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów Sądu Najwyższego.>

[Art. 17.

1. *Organizacyjne i administracyjne warunki pracy Trybunału zapewnia prezes Trybunału oraz podległe mu Biuro Trybunału.*
- 1a. *Biurem Trybunału Konstytucyjnego kieruje szef, którego powołuje Zgromadzenie Ogólne Sędziów Trybunału Konstytucyjnego na wniosek Prezesa Trybunału. Do Szefa Biura Trybunału stosuje się przepisy ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1991 r. Nr 100, poz. 443, z 1993 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 73, poz. 350, Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 75, poz. 469 i Nr 133, poz. 883, z 1998 r. Nr 155, poz. 1016 i Nr 160, poz. 1065, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 69 i Nr 48, poz. 552) w zakresie dotyczącym sekretarza stanu.*
2. *Szczegółowy zakres zadań i strukturę Biura określa statut.*
3. *Do pracowników Biura Trybunału stosuje się przepisy o pracownikach urzędów państwowych.]*

<Art. 17.

1. Organizacyjne i administracyjne warunki pracy Trybunału zapewnia prezes Trybunału oraz podległe mu Biuro Trybunału.
2. Biurem Trybunału kieruje szef, którego powołuje i odwołuje Zgromadzenie Ogólne na wniosek prezesa Trybunału.
3. Wynagrodzenie szefa Biura Trybunału jest ustalane na podstawie przepisów o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe w zakresie dotyczącym sekretarza stanu.
4. Szczegółowy zakres zadań i strukturę Biura Trybunału określa statut.
5. Do pracowników Biura Trybunału stosuje się przepisy o pracownikach urzędów państwowych.>

USTAWA z dnia 21 sierpnia 1997 r. PRAWO O USTROJU SĄDÓW WOJSKOWYCH (Dz.U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676, z 2008 r. Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157)

Art. 70.

[§ 1. Do sądów wojskowych, sędziów wojskowych oraz ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 i art. 5, art. 40, art. 42, art. 44-52, art. 53 § 1-3, art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 58 § 1 i § 4-6, art. 60, art. 65, art. 66, art. 69 § 2, art. 70, art. 71, art. 73-75, art. 77 § 2, § 2a, § 4, § 4a, § 5 i § 6, art. 78 § 1-4, art. 78a § 1-3 i § 6, art. 79, art. 80 § 4, art. 83, art. 84 § 3, art. 85, art. 86, art. 89, art. 90, art. 91 § 1-7 i § 9-12, art. 92, art. 93, art. 94 § 1, § 3 i § 4, art. 95, art. 98 § 1, art. 99, art. 100 § 1-4, art. 101 § 2-4, art. 102, art. 104-106, art. 108, art. 111, art. 114 § 5-7, , art. 120-122, art. 125-128, art. 130, art. 131, art. 133, art. 147 § 3, art. 156, art. 159 § 1 pkt 5 i pkt 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3 i art. 171-174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 57 § 5, art. 58 § 7, art. 78 § 5, art. 78a § 7, art. 91 § 8 i art. 148 § 2 tejże ustawy, z tym że:

- 1) określone w tych przepisach czynności i uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, zgromadzenia ogólnego sędziów, kolegium sądu, prezesów sądów rejonowych i okręgowych oraz prezesa sądu dyscyplinarnego wykonują odpowiednio: Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych, kolegium wojskowego sądu okręgowego, prezesi sądów wojskowych i prezes sądu dyscyplinarnego, a czynności i uprawnienia prezesa sądu apelacyjnego w zakresie nadzoru administracyjnego - Minister Sprawiedliwości za pośrednictwem dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4;
- 2) uprawnienia określone w art. 92 § 1 powołanej ustawy przysługują, jeżeli sędzia wojskowy nie nabył wcześniej prawa do urlopu dodatkowego określonego w przepisach ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy

zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, Nr 206, poz. 1288 i Nr 208, poz. 1308);

- 3) przepisów art. 131 powołanej ustawy nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 15 niniejszej ustawy;
- 4) uprawnienia określone w art. 172-174 powołanej ustawy przysługują w przypadku określonym w art. 61 niniejszej ustawy;
- 5) uprawnienia określone w art. 172 § 3 i art. 173 powołanej ustawy nie przysługują ławnikom w czynnej służbie wojskowej;
- 6) obsada wolnych stanowisk sędziowskich, o których mowa w art. 56 § 1 i 2 powołanej ustawy, następuje z uwzględnieniem potrzeb kadrowych sądownictwa wojskowego.

§ 1a. (uchylony).

<§ 1. Do sądów wojskowych, sędziów wojskowych oraz ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 i art. 5, art. 40, art. 42, art. 44–52, art. 53 § 1–3, art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 58 § 1 i § 4–6, art. 60, art. 65, art. 66, art. 69 § 2, art. 70, art. 71, art. 73–75, art. 77 § 2, § 2a, § 4, § 4a, § 5 i § 6, art. 78 § 1–4, art. 78a § 1–3 i § 6, art. 79, art. 80 § 4, art. 83, art. 84 § 3, art. 85, art. 86, art. 89, art. 90, art. 91 § 1, § 1c-2, § 6–7 oraz § 9–12, art. 91a, art. 92, art. 93, art. 94 § 1, § 3 i § 4, art. 95, art. 98 § 1, art. 99, art. 100 § 1–4, art. 101 § 2–4, art. 102, art. 104–106, art. 108, art. 111, art. 114 § 5–7, art. 115–118, art. 120–122, art. 125–128, art. 130, art. 131, art. 133, art. 135 § 5–7, art. 147 § 3, art. 156, art. 159 § 1 pkt 5 i pkt 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3 i art. 171–174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 57 § 5, art. 58 § 7, art. 78 § 5, art. 78a § 7, art. 91 § 8 i art. 148 § 2 tejże ustawy, z tym że:

- 1) określone w tych przepisach czynności i uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, zgromadzenia ogólnego sędziów, kolegium sądu, prezesów sądów rejonowych i okręgowych oraz prezesa sądu dyscyplinarnego wykonują odpowiednio: Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych, kolegium wojskowego sądu okręgowego, prezesi sądów wojskowych i prezes sądu dyscyplinarnego, a czynności i uprawnienia prezesa sądu apelacyjnego w zakresie nadzoru administracyjnego – Minister Sprawiedliwości za pośrednictwem dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4;
- 2) uprawnienia określone w art. 92 § 1 powołanej ustawy przysługują, jeżeli sędzia wojskowy nie nabył wcześniej prawa do urlopu dodatkowego określonego w przepisach ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, Nr 206, poz. 1288 i Nr 208, poz. 1308);
- 3) przepisów art. 131 powołanej ustawy nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 15 niniejszej ustawy;
- 4) uprawnienia określone w art. 172–174 powołanej ustawy przysługują w przypadku określonym w art. 61 niniejszej ustawy;
- 5) uprawnienia określone w art. 172 § 3 i art. 173 powołanej ustawy nie przysługują ławnikom w czynnej służbie wojskowej;

6) obsada wolnych stanowisk sędziowskich, o których mowa w art. 56 § 1 i 2 powołanej ustawy, następuje z uwzględnieniem potrzeb kadrowych sądownictwa wojskowego.

- § 1a. **Do asesorów sądów wojskowych, którym powierzono pełnienie czynności sędziowskich, nie stosuje się art. 66, art. 69–71, art. 74, art. 77 § 5 i § 7, art. 91 § 1, § 1c–2 i § 9–11 oraz art. 91a, art. 94a i art. 94b ustawy, o której mowa w art. 32 § 6.>**
- § 2. W sprawach nieuregulowanych w ustawie prawa i obowiązki sędziów sądów wojskowych określają przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.
- § 3. Uposażenie sędziów sądów wojskowych określają przepisy o uposażeniu żołnierzy, z tym że nie może być ono niższe od wynagrodzenia sędziów sądów powszechnych na stanowiskach równorzędnych, ustalonych przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.
- § 4. Do sędziów sądów wojskowych stosuje się odpowiednio art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

USTAWA z dnia 23 listopada 2002 r. O SĄDZIE NAJWYŻSZYM (Dz. U. Nr 240, poz. 2052, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz 2008 r. Nr 234, poz. 1571)

[Art. 42.

- § 1. *Wynagrodzenie zasadnicze sędziego Sądu Najwyższego jest nie niższe niż wynagrodzenie zasadnicze sędziego sądu apelacyjnego zwiększone o połowę.*
- § 2. *Wynagrodzenie sędziego Sądu Najwyższego ustala się w stawce podstawowej albo w stawce awansowej. Stawka awansowa stanowi 115% stawki podstawowej.*
- § 3. *Sędzia Sądu Najwyższego, obejmując stanowisko, otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej. Wynagrodzenie zasadnicze podwyższa się do wysokości stawki awansowej po siedmiu latach pracy od uzyskania przez sędziego wynagrodzenia w stawce podstawowej.*
- § 4. *W związku z pełnioną funkcją sędziemu Sądu Najwyższego przysługuje dodatek funkcyjny, stanowiący procent kwoty bazowej ustalonej na dany rok na podstawie przepisów o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.*
- § 5. *Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość mnożnika ustalającego wynagrodzenie zasadnicze sędziego Sądu Najwyższego oraz stawki dodatku funkcyjnego.]*

<Art. 42

- § 1. **Wynagrodzenie zasadnicze sędziego Sądu Najwyższego stanowi wielokrotność podstawy ustalenia tego wynagrodzenia, z zastosowaniem mnożnika 4,13.**
- § 2. **Podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego Sądu Najwyższego w danym roku stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale roku poprzedniego, ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej**

„Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.), z zastrzeżeniem § 3.

- § 3. Jeżeli przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w § 2, jest niższe od przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za drugi kwartał roku poprzedzającego – przyjmuje się podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego Sądu Najwyższego w dotychczasowej wysokości.
- § 4. Wynagrodzenie sędziego Sądu Najwyższego określa się w stawce podstawowej albo w stawce awansowej. Stawka awansowa stanowi 115% stawki podstawowej.
- § 5. Sędzia Sądu Najwyższego, obejmując stanowisko, otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej. Po siedmiu latach pracy wynagrodzenie zasadnicze sędziego podwyższa się do stawki awansowej.
- § 6. W związku z pełnioną funkcją sędziemu Sądu Najwyższego przysługuje dodatek funkcyjny, którego wysokość ustala się z zastosowaniem mnożników podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego Sądu Najwyższego, o której mowa w § 2.
- § 7. Tabelę mnożników służących do ustalenia wysokości dodatków funkcyjnych określa załącznik do ustawy.>

<Załącznik nr 2

Załącznik do ustawy z dnia 23 listopada 2002 r.

Tabela mnożników służących do ustalenia wysokości dodatków funkcyjnych

Lp.	Stanowisko	Mnożnik
1	Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego	1,2
2	Prezes Sądu Najwyższego	1,0
3	Przewodniczący wydziału, Rzecznik Dyscyplinarny	0,7
4	Rzecznik Prasowy, zastępca przewodniczącego wydziału, zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego	0,5

>

USTAWA z dnia 23 stycznia 2009 r. O KRAJOWEJ SZKOLE SĄDOWNICTWA
I PROKURATURY (Dz. U. Nr 26, poz. 157)

Art. 11.

1. Członkowie Rady w związku z pełnieniem obowiązków w Radzie otrzymują:
    - 1) diety;
    - 2) zwrot kosztów podróży i noclegów, na zasadach określonych odpowiednio w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju albo poza granicami kraju.
- [2. *Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość diet, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie wyższą niż 20 % kwoty bazowej stanowiącej podstawę obliczenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego, biorąc pod uwagę zakres obowiązków członków Rady.*]
- <2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość diet, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie wyższą niż 10% podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego, biorąc pod uwagę zakres obowiązków członków Rady.>**

Art. 37.

1. Członkom zespołu konkursowego i zespołu egzaminacyjnego oraz komisji konkursowej i komisji egzaminacyjnej za udział w pracach przysługuje wynagrodzenie.
- [2. *Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków zespołu konkursowego i zespołu egzaminacyjnego oraz komisji konkursowej i komisji egzaminacyjnej, w wymiarze nie większym niż miesięczne wynagrodzenie zasadnicze sędziego sądu okręgowego w pierwszej stawce awansowej - uwzględniając zakres i rodzaj obowiązków oraz nakład pracy.*]
- <2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków zespołu konkursowego i zespołu egzaminacyjnego oraz komisji konkursowej i komisji egzaminacyjnej, w wymiarze nie większym niż miesięczne wynagrodzenie zasadnicze sędziego w stawce piątej – uwzględniając zakres i rodzaj obowiązków oraz nakład pracy.>**

Art. 42.

1. Dyrektor Krajowej Szkoły przyznaje aplikantowi, na jego wniosek, stypendium na czas aplikacji ogólnej, aplikacji sędziowskiej oraz aplikacji prokuratorskiej, z wyłączeniem okresu stażu, o którym mowa w art. 31 ust. 2.
- [2. *Wysokość stypendium aplikanta aplikacji ogólnej nie może przekroczyć 70 % wysokości wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej referendarza sądowego.*
3. *Wysokość stypendium aplikanta sędziowskiego i aplikanta prokuratorskiego odpowiada wysokości wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej referendarza sądowego.]*
- <2. Wysokość stypendium aplikanta aplikacji ogólnej nie może przekroczyć 70% wysokości najniższego wynagrodzenia zasadniczego referendarza sądowego.**

3. Wysokość stypendium aplikanta aplikacji sędziowskiej i aplikanta aplikacji prokuratorskiej odpowiada wysokości najniższego wynagrodzenia zasadniczego referendarza sądowego.>

4. Aplikant aplikacji ogólnej, który ubiega się o kontynuowanie szkolenia na aplikacji sędziowskiej lub prokuratorskiej, zachowuje prawo do pobierania przysługującego mu stypendium do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym zakończył aplikację ogólną.

[Art. 45.

W okresie stażu aplikant aplikacji sędziowskiej otrzymuje wynagrodzenie za pracę ustalone w wysokości odpowiadającej wysokości wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej referendarza sądowego.]

<Art. 45.

W okresie stażu aplikant aplikacji sędziowskiej otrzymuje wynagrodzenie za pracę ustalone w wysokości odpowiadającej wysokości najniższego wynagrodzenia zasadniczego referendarza sądowego.>

Art. 49.

1. Dyrektor Krajowej Szkoły powołuje patronów koordynatorów oraz patronów praktyk i staży, które odbywają aplikanci zgodnie z programem, odpowiednio, aplikacji ogólnej, sędziowskiej albo prokuratorskiej, odpowiednio spośród sędziów i prokuratorów, za ich zgodą. Za sprawowanie patronatu przysługuje wynagrodzenie.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb wyznaczania patronów koordynatorów oraz patronów praktyk i staży, zakres ich obowiązków oraz warunki sprawowania patronatu nad aplikantami, uwzględniając zakres wiedzy teoretycznej i praktyki niezbędny do zajmowania stanowiska sędziego, prokuratora, asystenta sędziego, referendarza sądowego lub asystenta prokuratora, a także specyfikę tych urzędów.

[3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia patronów koordynatorów oraz patronów poszczególnych praktyk i staży, w wymiarze nie większym niż 50 % kwoty bazowej stanowiącej podstawę wynagrodzenia zasadniczego sędziów i prokuratorów, ustalonej w ustawie budżetowej na dany rok, uwzględniając zakres i nakład ich pracy.]

<3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia patronów koordynatorów oraz patronów poszczególnych praktyk i staży, w wymiarze nie większym niż 25% podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego i prokuratora, uwzględniając zakres i nakład ich pracy.>

Art. 57.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 4 i Nr 26, poz. 156) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 dodaje się ust. 4a-4c w brzmieniu:

"4a. Prawomocne orzeczenie sądu dyscyplinarnego o wydaleniu ze służby prokuratorskiej oraz prawomocne orzeczenie sądu orzekające wobec prokuratora środek karny pozbawienia praw publicznych, zakazu zajmowania stanowiska

prokuratora, degradacji lub wydalenia z zawodowej służby wojskowej, pociąga za sobą z mocy prawa utratę stanowiska prokuratora; stosunek służbowy prokuratora wygasa z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia.

4b. W przypadku uchylenia orzeczenia sądu dyscyplinarnego o wydaleniu ze służby prokuratorskiej przez Sąd Najwyższy w wyniku kasacji, o której mowa w art. 83 ust. 2, prokuratora przywraca się do służby na dotychczas zajmowanym stanowisku z zachowaniem ciągłości stosunku służbowego i z prawem do wynagrodzenia za okres faktycznego pozostawania poza służbą.

4c. W przypadku uchylenia, w trybie określonym w ust. 4b, orzeczenia sądu dyscyplinarnego o wydaleniu ze służby prokuratorskiej, wydanego w stosunku do będącego oficerem prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, przywrócenie do tej służby następuje na stanowisko równorzędne przeznaczone dla osoby niebędącej oficerem.";

2) w art. 50:

a) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

"1b. Do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury może być delegowany jedynie prokurator wyróżniający się wysokim poziomem wiedzy prawniczej oraz wykazujący znajomość problematyki w zakresie powierzanych mu obowiązków.",

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

"3a. Prokurator Generalny może delegować prokuratora, za jego zgodą, do wykonywania czynności w Radzie Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w tej szkole.",

c) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

"6a. Obowiązki, o których mowa w ust. 6, mogą być powierzone prokuratorowi delegowanemu do pełnienia czynności w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.",

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

"7. Prokurator delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, a także do prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego na zajmowanym stanowisku prokuratorskim oraz dodatku za długoletnią pracę. W okresie delegowania prokurator otrzymuje dodatek funkcyjny określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 62 ust. 2.",

e) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

"10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki delegowania prokuratorów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz tryb i szczegółowe warunki realizacji prawa do nieodpłatnego zakwaterowania i zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w tym maksymalną wysokość zwrotu kosztów faktycznie poniesionych oraz wysokość miesięcznego ryczałtu,

przy uwzględnieniu możliwości zróżnicowania jego wysokości w zależności od miejscowości delegowania, a także tryb, szczególne warunki i zakres innych świadczeń, mając na względzie zakres świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.";

3) w art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu dodatkowego, wlicza się wszystkie okresy zatrudnienia w prokuraturze lub sądzie na stanowiskach: prokuratorów i sędziów, asesorów prokuratury, w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa na stanowisku: prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, a także okresy wykonywania zawodu adwokata, radcy prawnego lub zajmowania samodzielnego stanowiska w organach władzy publicznej, z którym związana była praktyka prawnicza, oraz inne okresy zatrudnienia, jeżeli z tego tytułu przysługiwał zwiększony wymiar urlopu.";

4) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie: "Asesorzy prokuratury";

5) uchyla się art. 90-94a i art. 97;

[6) *po art. 99 dodaje się art. 99a w brzmieniu:*

"Art. 99a. Wynagrodzenie zasadnicze asesora ustala się według zasad określonych w art. 62 ust. 1 zdanie pierwsze, w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 2.";

7) w art. 100 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Do asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prokuratorów tych prokuratur, a do asesorów wojskowych - przepisy dotyczące prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, z wyłączeniem art. 50 ust. 2a, 3 i 4, art. 51a, art. 62 ust. 1-1d i ust. 1h-1k oraz art. 62a ust. 1 - w zakresie art. 69-71, art. 73 i 74, art. 99-102 i art. 104 ustawy, o której mowa w art. 62a ust. 1 - oraz art. 62a ust. 2-5, a także art. 62b, 62c i 65a.";

8) w art. 100a w ust. 5:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

"3) ukończył wyższe studia prawnicze w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskał tytuł zawodowy magistra lub zagraniczne studia prawnicze uznane w Rzeczypospolitej Polskiej";

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

"5) ukończył aplikację prokuratorską lub aplikację ogólną w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.";

9) w art. 110 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Zwolnienie asesora ze służby w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury następuje w przypadkach określonych w art. 100 ust. 3, a także w przypadku gdy przepisy o służbie wojskowej przewidują zwolnienie z zawodowej lub okresowej służby wojskowej.";

10) w art. 111:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będących oficerami, wyznacza na stanowiska służbowe, przenosi i zwalnia z nich Minister Obrony Narodowej na wniosek Naczelnego Prokuratora Wojskowego, w trybie określonym w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury wyznacza na stanowiska służbowe, przenosi i zwalnia z nich Naczelny Prokurator Wojskowy.",

b) uchyla się ust. 2;

11) w art. 112 uchyla się ust. 2;

12) art. 116 otrzymuje brzmienie:

"Art. 116. 1. Do prokuratorów i asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będących oficerami, stosuje się w sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą przepisy dotyczące żołnierzy zawodowych lub służby okresowej, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.

2. Stanowiskami równorzędnymi prokuratorów w powszechnych i wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury są odpowiednio stanowiska w:

1) Prokuraturze Krajowej i Naczelnej Prokuraturze Wojskowej;

2) prokuraturze okręgowej i wojskowej prokuraturze okręgowej;

3) prokuraturze rejonowej i wojskowej prokuraturze garnizonowej.

3. Okres służby lub pracy na stanowisku prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej jest równorzędny z okresem pracy na stanowisku prokuratora Prokuratury Krajowej i liczy się od dnia objęcia stanowiska prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej.

4. Uposażenie prokuratorów i asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będących oficerami, określają przepisy o uposażeniu żołnierzy.

5. Uposażenie, o którym mowa w ust. 4, oraz wynagrodzenie prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, niebędących oficerami, jest równe wynagrodzeniu prokuratorów oraz asesorów w równorzędnych powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz stanowisk i funkcji prokuratorów i asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury równorzędnych pod względem wynagrodzenia i uposażenia ze stanowiskami i funkcjami prokuratorów i asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, mając na względzie zakres wykonywanych przez prokuratorów i asesorów czynności służbowych."

Art. 58.

W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676 oraz z 2008 r. Nr 237, poz. 1651) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 7a otrzymuje brzmienie:

"Art. 7a. Osoby pozostające ze sobą w stosunku pokrewieństwa w linii prostej lub powinowactwa w linii prostej albo w stosunku przysposobienia, małżonkowie oraz rodzeństwo nie mogą być sędziami w tym samym sądzie.";

2) w art. 10 § 6 otrzymuje brzmienie:

"§ 6. Sędziowie sądów wojskowych są obowiązani brać udział w posiedzeniach Zgromadzenia.";

3) w art. 19 § 1 otrzymuje brzmienie:

"§ 1. Wojskowy sąd garnizonowy składa się z sędziów tego sądu.";

4) w art. 22:

a) w § 1 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

"5) złożył egzamin sędziowski lub prokuratorski;

6) ukończył aplikację sędziowską w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury lub pracował w charakterze asesora prokuratorskiego co najmniej trzy lata;"

b) uchyla się § 2,

c) w § 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

"3) adwokatów, radców prawnych oraz notariuszy, którzy wykonywali ten zawód co najmniej przez 3 lata, a także osób, które, przez taki sam okres, zajmowały stanowiska: prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.";

5) w art. 22a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

"§ 1. Kandydaci na stanowiska sędziów sądu wojskowego spełniający warunki, o których mowa w art. 22, są powoływani do zawodowej służby wojskowej pełnionej jako służba stała na podstawie dobrowolnego zgłoszenia się do tej służby, po odbyciu szkolenia wojskowego i zdaniu egzaminu na oficera."

b) uchyla się § 5;

6) uchyla się rozdział 6 i 7;

7) w art. 70:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

["§ 1. Do sądów wojskowych, sędziów wojskowych oraz ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 i art. 5, art. 40, art. 42, art. 44-52, art. 53 § 1-3, art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 58 § 1 i § 4-6, art. 60, art. 65, art. 66, art. 69 § 2, art. 70, art. 71, art. 73-75, art. 77 § 2, § 2a, § 4, § 4a, § 5 i § 6, art. 78 § 1-4, art. 78a § 1-3 i § 6, art. 79, art. 80 § 4, art. 83, art. 84 § 3, art. 85, art. 86, art. 89, art. 90, art. 91 § 1-7 i § 9-12, art. 92, art. 93, art. 94 § 1, § 3 i § 4, art. 95, art. 98 § 1, art. 99, art. 100 § 1-4, art. 101 § 2-4, art. 102, art. 104-106, art. 108, art. 111, art. 114 § 5-7, art. 115-118, art. 120-122, art. 125-128, art. 130, art. 131, art. 133, art. 147 § 3, art. 156, art. 159 § 1 pkt 5 i pkt 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3 i art. 171-174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 57 § 5, art. 58 § 7, art. 78 § 5, art. 78a § 7, art. 91 § 8 i art. 148 § 2 tejże ustawy, z tym że:

1) określone w tych przepisach czynności i uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, zgromadzenia ogólnego sędziów, kolegium sądu, prezesów sądów rejonowych i okręgowych oraz prezesa sądu dyscyplinarnego wykonują odpowiednio: Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych, kolegium wojskowego sądu okręgowego, prezesi sądów wojskowych i prezes sądu dyscyplinarnego, a czynności i uprawnienia prezesa sądu apelacyjnego w zakresie nadzoru

administracyjnego - Minister Sprawiedliwości za pośrednictwem dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4;

- 2) *uprawnienia określone w art. 92 § 1 powołanej ustawy przysługują, jeżeli sędzia wojskowy nie nabył wcześniej prawa do urlopu dodatkowego określonego w przepisach ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, Nr 206, poz. 1288 i Nr 208, poz. 1308);*
- 3) *przepisów art. 131 powołanej ustawy nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 15 niniejszej ustawy;*
- 4) *uprawnienia określone w art. 172-174 powołanej ustawy przysługują w przypadku określonym w art. 61 niniejszej ustawy;*
- 5) *uprawnienia określone w art. 172 § 3 i art. 173 powołanej ustawy nie przysługują ławnikom w czynnej służbie wojskowej;*
- 6) *obsada wolnych stanowisk sędziowskich, o których mowa w art. 56 § 1 i 2 powołanej ustawy, następuje z uwzględnieniem potrzeb kadrowych sądownictwa wojskowego."]*

<§ 1. Do sądów wojskowych, sędziów wojskowych oraz ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 i art. 5, art. 40, art. 42, art. 44-52, art. 53 § 1-3, art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 58 § 1 i § 4-6, art. 60, art. 65, art. 66, art. 69 § 2, art. 70, art. 71, art. 73-75, art. 77 § 2, § 2a, § 4, § 4a, § 5 i § 6, art. 78 § 1-4, art. 78a § 1-3 i § 6, art. 79, art. 80 § 4, art. 83, art. 84 § 3, art. 85, art. 86, art. 89, art. 90, art. 91 § 1, § 1c-2, § 6-7 oraz § 9-12, art. 91a, art. 92, art. 93, art. 94 § 1, § 3 i § 4, art. 95, art. 98 § 1, art. 99, art. 100 § 1-4, art. 101 § 2-4, art. 102, art. 104-106, art. 108, art. 111, art. 114 § 5-7, art. 115-118, art. 120-122, art. 125-128, art. 130, art. 131, art. 133, art. 147 § 3, art. 156, art. 159 § 1 pkt 5 i pkt 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3 i art. 171-174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 57 § 5, art. 58 § 7, art. 78 § 5, art. 78a § 7, art. 91 § 8 i art. 148 § 2 tejsze ustawy, z tym że:

- 1) **określone w tych przepisach czynności i uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, zgromadzenia ogólnego sędziów, kolegium sądu, prezesów sądów rejonowych i okręgowych oraz prezesa sądu dyscyplinarnego wykonują odpowiednio: Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych, kolegium wojskowego sądu okręgowego, prezesi sądów wojskowych i prezes sądu dyscyplinarnego, a czynności i uprawnienia prezesa sądu apelacyjnego w zakresie nadzoru administracyjnego – Minister Sprawiedliwości za pośrednictwem dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4;**
- 2) **uprawnienia określone w art. 92 § 1 powołanej ustawy przysługują, jeżeli sędzia wojskowy nie nabył wcześniej prawa do urlopu dodatkowego określonego w przepisach ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, Nr 206, poz. 1288 i Nr 208, poz. 1308);**
- 3) **przepisów art. 131 powołanej ustawy nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 15 niniejszej ustawy;**

- 4) **uprawnienia określone w art. 172-174 powołanej ustawy przysługują w przypadku określonym w art. 61 niniejszej ustawy;**
  - 5) **uprawnienia określone w art. 172 § 3 i art. 173 powołanej ustawy nie przysługują ławnikom w czynnej służbie wojskowej;**
  - 6) **obsada wolnych stanowisk sędziowskich, o których mowa w art. 56 § 1 i 2 powołanej ustawy, następuje z uwzględnieniem potrzeb kadrowych sądownictwa wojskowego.>**
- b) uchyla się § 1a,
- c) § 2-4 otrzymują brzmienie:
- "§ 2. W sprawach nieuregulowanych w ustawie prawa i obowiązki sędziów sądów wojskowych określają przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.
- § 3. Uposażenie sędziów sądów wojskowych określają przepisy o uposażeniu żołnierzy, z tym że nie może być ono niższe od wynagrodzenia sędziów sądów powszechnych na stanowiskach równorzędnych, ustalonych przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.
- § 4. Do sędziów sądów wojskowych stosuje się odpowiednio art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych."